51

துரோகமா?

தஞ்சை நாயக அரசன் செங்கமலதாசு ஒரு தர்ம சங்கடமான நிலைமையில் இருந்தான். தனது தாதியின் சிபார்சின்பேரில், தான் அவளுடைய பந்துவை தளகர்த்த பிரதானியாக நியமித்த நாள் முதல் தகராறு ஆரம்பித்துவிட்டது. சிதம்பரம் செட்டியார் என்ற அந்தப் புதிய உத்தியோகஸ்தரும் தாதியுமாகச் சேர்ந்துகொண்டு ராஜ்யத்தில் பெரும் செல்வாக்கும் பெயரும் கொண்டு ராயஸம் வெங்கன்னாவுக்கு விரோதமாகச் சதி செய்ய ஆரம்பித்தார்கள்.

ராயஸம் வெங்கன்னாதான் ராஜ்யத்தைச் செங்கமலதாசுவுக்குத் திரும்பி வாங்கித் தந்தவர் என்றாலும், செங்கமல தாசுவால் தனது தாதியின் சொல்லை மீறமுடிய வில்லை. எனவே அரசன் ஓரளவு ராயஸம் வெங்கன்னாவின் யோசனைகளை மதிக்காமல் காரியங்கள் நடத்த ஆரம்பித்தான். அவர் சொற்படி நாட்டை நாளுக்கு நாள் முன்னேற்றமடையச் செய்யத் தயங்கினான்.

ராயஸம் வெங்கன்னா தன் நிலைமையை உணர்ந்து மனம் நொந்தார். நாட்டின் மேன்மைக்குத்தான் பதினைந்து வருஷங்களுக்கு மேலாகப் பட்ட பாடமெல்லாம் வீணாவதைக் கண்டு கலங்கினார். அரசனை அணுகி தன் மனதிலிருந்ததை உணர்ச்சியுடன் சொன்னார்.

'நீங்கள் செய்ததை யார் இல்லை என்று சொன்னார்கள்?' என்று தாசு கேட்டான்.

'நான் செய்ததெல்லாம் சரியென்று நீங்கள் ஒப்பு கொண்டதற்கு அடையாளம் தென்படவில்லையே' என்று வெங்கன்னா மன வருத்தத்துடன் சொன்னார்.

செங்கமலதாசுக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. 'நான் எவ்வளவோ உங்கள் இஷ்டப்படி நடந்துகொண்டும் நீங்கள் இப்படிப் புகார் செய்கிறீர்கள். நான் சிதம்பரம் செட்டியாரை முக்கிமான ஸ்தானத்துக்கு நியமித்து விட்டேன் என்று உங்களுக்குக் கோபம். நீங்கள்தான் சர்வாதி

பாரததேவி, 08.10.1939

காரியாக இருக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்கள்' என்று அரசன் கடுமையாகச் சொன்னான்.

'அரசே, இப்படி நீங்கள் என்னைப்பற்றி கடுமையாகச் சொல்வது என் மனதைப் பிளக்கிறது. நான் சர்வாதிகாரியாக இருக்க விரும்பினால் இப்படியெல்லாம் செய்திருப்பேனா என்ன?'

'எப்படி யெல்லாம்?'

'உதாரணமாக, உங்களை இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு ரகசியமாக வளர்த்து மறுபடியும் நாட்டிற்குக் கொண்டுவந்திருக்க மாட்டேன்' என்று வெங்கன்னா வெடுக்கென்று சொன்னார் மனஸ்தாபத்தின் மிகுதியால்.

ராயஸம் சொன்ன வார்த்தைகள் அரசன் உள்ளத்தில் சுருக்கென்று தைத்துவிட்டன.

'உங்கள் அதிகாரத்தை நான் நிலை நிறுத்தி உங்கள் அடிமையாக வாழ்வேன் என்று நினைத்துச் செய்திருப்பீர்கள்' என்று அவன் சொன்ன பொழுது வெங்கன்னா மனம் துடிதுடித்தது.

'அல்ல, அல்ல; என் தாய் மகாராணி லக்ஷ்மிதேவிக்கு நான் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றினேன் அவ்வளவுதான்.'

'என்ன?'

'ஆமாம்! உங்களுக்கு அது நினைவு இருக்கிறதோ என்னமோ! மன்னர் விஜயராகவ நாயகர் கடைசியாகப் போர் முனைக்குப் போகும் முன் மகாராணி என்னைக் கூப்பிட்டு விட்டார். தனியாக என்னையும் உங்களையும் வைத்துக்கொண்டு என்னிடம் வாக்குத்தத்தம் வாங்கினார். உங்களை எங்காவது மறைத்து வைத்திருந்து தகுந்த சமயத்தில் மறுபடியும் தஞ்சைச் சிம்மாசனத்தில் ஏற்றி, வைக்கவேண்டுமென்று எனக்கு உத்தரவிட்டார். விஜய ராகவரின் வம்சம் அழியக்கூடாதென்று நான் அப்படியே செய்வதாக வாக்குத்தத்தம் செய்து கொடுத்தேன். பிறகு தான் மகாராணி தன் பிராணனை விட்டார்.'

'உம்முடைய கடமையைச் செய்தீர். அவ்வளவு தானே?'

'ஆமாம்! கடமையைத்தான் செய்தேன்... ஆமாம்! கடமையைத்தான் செய்தேன்!' என்று வெங்கன்னா திரும்பித் திரும்பிச் சொன்னார்.

'அதனால் என்ன விசேஷமாக நீங்கள் செய்தது?' என்று இள அரசன் குத்திக் கேட்டான்.

'விசேஷம் ஒன்றுமே இல்லை. மகாராஜா' என்று வெங்கன்னா விக்கிப்போய் சொன்னார்.

'ஆனால் –' என்று மறுபடியும் அவர் பேச ஆரம்பித்த வார்த்தைகளிலிருந்த வேகத்தைக் கண்டு செங்கமல தாசே கொஞ்சம் திடுக்கிட்டுப் போய்விட்டார்.

'ஆனால்?'

'ஆனால், நான் கடமையைச் செய்தபொழுது நான் செய்தது சரிதான் என்று எண்ணினேனா' என்று வெங்கன்னா சொன்னார்.

'ராயஸம்! நீங்கள் சொல்வது எனக்கு அர்த்தமாக வில்லை. விவர மாகச் சொல்லும்!' என்று அரசன் கர்ஜித்தான்.

'விவரமாகச் சொல்லுகிறேன் மகாராஜா! அப்படிச் சொல்லுவது எனக்கு அவ்வளவு சந்தோஷமான விஷயமல்ல என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.'

'வெங்கன்னா! நீங்கள் என்னுடைய தகப்பனார் காலத்திலிருந்தே மிகவும் செல்வாக்குடன் இருந்து வந்திருக்கிறீர்கள் என்ற காரணத்தைக் கொண்டு நீங்கள் இந்தமாதிரி சலுகை எடுத்துக்கொண்டு என்னை நடத்துவதை நீங்கள் உணரவேண்டும். நான் சிறுவனானாலும் தஞ்சை மன்னன். நீங்கள் வயது முதிர்ந்த ராஜ தந்திரியானாலும் எனக்குட்பட்டு நடக்க வேண்டியவர்கள்.'

'அதையெல்லாம் நீங்கள் எனக்கு ஞாபக மூட்டாமலேயே நான் நன்றாக அறிகிறேன். நீங்கள் மன்னனாக இருக்கவேண்டு மென்பதற்குத் தான் நான் பட்டபாடெல்லாம் – கடவுளுக்குத் தெரியும். நீங்கள் மேலும் உண்மையாகவே இந்நாட்டிற்கு மன்னனாக இருக்க வேண்டுமென்பது தான் என் பிரார்த்தனை.'

'இப்பொழுது நான் உண்மையாக அப்படி இல்லையா?'

'இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.'

'உங்கள் பேச்சையே நான் எல்லாவற்றிலும் கேட்கவில்லை என்பதனாலா?'

'அல்ல, அல்ல. யார் பேச்சைக் கேட்டாலும் நாட்டிற்கு நலமான காரியம் நடைபெற வேண்டியது அவசியம்; இன்று அது நடைபெற வில்லை.

'உங்கள் இஷ்டப்படியே எல்லாம் நடந்தேற வேண்டுமென்று நீங்கள் எண்ணுவது நடக்காத காரியம்.'

'நான் உங்களுக்குக் கெட்டதைச் சொல்லுவேனா?' என்று வெங்கன்னா கலங்கின பொழுது, செங்கமலதாசு ஒரளவு தானே கலங்கி விட்டான். சட்டென்று சமாளித்துக்கொண்டு விட்டான்.

'நான்தான் உங்கள் சொற்படி நடக்கவில்லை என்று எப்படி தீர்மானிக்கிறீர்கள்?'

'நீங்கள் நடந்துகொள்ளும் விதத்திலிருந்து தெரியவில்லையா?'

'ஆ! சிதம்பரம் செட்டியார் உங்கள் கண்களை உறுத்துகிறார். உங்களுக்கு இணையாக வேறொருவர் இருக்கக்கூடாது! அப்படித்தானே?'

'மகாராஜா, நீங்கள் சொல்லுவது பாதி பிசகல்ல; சிதம்பரம் செட்டியார் என் கண்களை உறுத்தத்தான் செய்கிறார்; ஆனால் எனக்கு இணையாக மற்றொருவர் இருக்கக்கூடாதென்று நான் நினைப்பதாகச்

சொல்வது பிசகு. என் ஸ்தானத்திலிருந்து இந்நாட்டைக் கவனிக்கத் தகுதியாக யாரும் இல்லையே என்றுதான் கலங்குகிறேன். எனக்கு வயதாகிவிட்டது.'

'உடனே ரஜா கொடுக்கிறேன். ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.'

'எனக்கு ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளும் காலம் இன்னும் வரவில்லை. விஜயராகவர் ஆண்ட நாட்டிற்கு நான் செய்ய வேண்டியதை இன்னும் செய்து முடிக்கவில்லை. அது முடியும் வரை எனக்கு ஓய்வேது?'

'என்னை மீறியா?'

'அப்படியொன்றும் நிலைமை வந்துவிடாதென்றே நம்புகிறேன். இன்னும் உங்களைச் சரியான வழிக்குக் கொண்டு வரலாமென்றே எண்ணுகிறேன்'.

'என்னை நல்ல வழிக்கா?'

'ஆமாம். நாட்டை இம்மாதிரி கெடுக்காமல், பிறருக்கு அடிமை யாகும் நிலைக்குக் கொண்டுவராமல்–'

'ஓய், நிறுத்தும். மன்னன் முன்னிலையில் என்ன பேசவேண்டும் மென்றுகூட–' என்று செங்கமலதாசு மெய்மறந்து கத்தினான்.

'அப்பா, குழந்தாய்! நீ மன்னவன் தான். ஆனால் முதலில் நான் கண்ணிற்குக் கண்ணாக வளர்த்த குழந்தை நீ. என் ஆசைகளையும் எண்ணங்களையும் உன் மூலமாக இந்த நாட்டில் உருவகப் படுத்தலா மென்று பேராசை கொண்டேன். நான் கொடுத்து வைக்கவில்லை. உன் மூலம் என் எண்ணங்கள் ஈடேறவில்லை; என் எண்ணங்கள் உண்மை யாக நாட்டின் நலத்தைக் கோரினால் எப்படியாவது ஈடேரும்.'

★★★

தஞ்சாவூர் கோட்டைக்கடுத்த ஒரு மைதானத்தில் தனி கூடார மொன்றில் எக்கோஜியும் ராயஸம் வெங்கன்னாவும் தகுந்த ஆசனங் களில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

இரவு நல்ல நிலா வெளியில் பளிச்சென்று அடித்துக் கொண்டிருந்தது. மஹாராஷ்ட்ர சைனியத்தின் கூடாரங்களிலிருந்து விளக்குகள் மினுக் மினுக்கென்று தெரிந்தன.

விஜயராகவ நாயகரின் மகன் செங்கமல தாசை தஞ்சை சிம்மாஸனத்தில் ஏற்றி வைக்கும்படியாக பீஜப்பூர் சுல்தானால் அனுப்பப்பட்ட மராட்டிய வீரர் எக்கோஜி.

விஜயராகவ நாயகரைத் தோற்கடித்து தஞ்சை நாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொண்ட அழகிரி நாயகரை விரட்ட எக்கோஜியை வரவழைத்தவர் ராயஸம் வெங்கன்னா.

இப்பொழுது செங்கமல தாசை அரசிலிருந்து நீக்கி தஞ்சை நாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளும்படி வெங்கன்னா எக்கோஜியைத் தூண்டினார்.

'என்ன. வெங்கன்னா, உம்மைப்பற்றி நான், எவ்வளவோ உயர்வாக வல்லாவா நினைத்திருந்தேன்!' என்று எக்கோஜி ஆரம்பித்தார்.

'இப்பொழுது என்ன செய்து விட்டேன்? – உம்முடைய மதிப்பை இழப்பதற்கு?'

'செங்கமலதாஸ் உமது இஷ்டப்படி நடக்கவில்லையென்பதற்காக, அவனைச் சிம்மாசனத்தில் உட்காரவைத்த நீரே அவனைக் கீழே தள்ளப் பார்க்கிறீரே?'

'அது எதனால் என்று நினைக்கிறீர்?'

'உம்முடைய அதிகாரம் செல்லவில்லை யென்ற கோபத்தால்தான். அவனைக் கொண்டுவந்த பொழுது அவன் சிறுவன், நீர் சொன்னபடி கேட்பான் என்று நினைத்தீர். இப்பொழுது அவன் உமது பேச்சைக் கேட்காமல் காரியம் செய்வது உமக்குப் பிடிக்கவில்லை!'

வெங்கன்னா கர்வத்துடன் 'அரசன் என் சொற்படி கேட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று மட்டும் நான் நினைத்திருந்தால் இன்று அழகிரி நாயகரே ஆண்டு கொண்டிருப்பார், தெரியுமா எக்கோஜி?'

'பின்?'

'என் வேந்தன் விஜயராகவருடைய வம்சம் தஞ்சையில் ஆட்சிபுரிய வேண்டுமென்றுதான் உங்கள் உதவியைக்கொண்டு செங்கமலதாஸைக் கொண்டு வந்தேன்–'

'கொண்டுவந்தீர்?'

'செங்கமலதாஸ் ஆட்சிபுரியத் திறமையற்றவனாக இருக்கிறான். தனக்காகத் தெரியவேண்டும், அல்லது பிறர் சொன்னால் கேட்க வேண்டும்'.

'என்ன செய்கிறான்?'

இந்த மாதிரி அவன் நாட்டை நடத்திவந்தால் நிச்சயம் அன்னியர் கைக்குப் போய்விடும் அது.'

'அதற்காக?'

வெங்கன்னா தீர்மானமாக 'விஜயராகவருடைய வம்சத்தைக் காட்டிலும் தஞ்சை நாடு பெரிது. செங்கமலதாஸைக் காட்டிலும் நாட்டின் சுதந்திரம் பெரிது என்ற தீர்மானத்திற்கு வந்துவிட்டேன்' என்றார்.

'செங்கமல தாஸை நீக்குவதற்கு நீர் செய்யும் இந்த முயற்சியில் உமது சுயநலம் வேலை செய்யவில்லையா? உண்மையாகச் சொல்லும்!' என்று எக்கோஜி வெங்கன்னாவைக் கூர்ந்து கவனித்துக்கொண்டு கேட்டான்.

வெங்கன்னா ஏளனமாக, 'சுயநலத்தை நான் தேடியிருந்தால், நானே இன்று தஞ்சை மன்னனாக இருக்கக் கூடும், தெரியுமா? அளகிரி – நாயகரை விரட்டிவிட்டு செங்கமல தாஸை ஏன் கொண்டு வருகிறேன்?

செங்கமலதாஸையே ஏன் இவ்வளவு வருஷம் கண்போலக் காத்து வருகிறேன்? இல்லை, எக்கோஜி! துரோகியின் ரத்தம் என் உடம்பில் இல்லை. துரோகியாயிருந்தால் இன்று சிம்மாசனத்திலிருப்பேன்! விஜயராகவர் ஆண்ட நாடு அடிமை நாடாகக் கூடாது எக்காரணத்தாலும்! இன்று செங்கமல தாஸை நிர்த்தாக்ஷிண்யமாக நீக்க முன் வந்திருக்கிறேன் என்றால் என் மனத்திற்குத் தெரியும் என் வேதனை. சுலபமாக நான் அதைச் செய்யத் துணிந்து விடவில்லை' என்றார்.

'நீர் தான் கோபுரம் தாங்கி பொம்மையோ? அவன் நாட்டை அவன் பார்த்துக்கொள்ளமாட்டானோ?'

'நமது மனத்திற்குக் கஷ்டமான ஒரு கடமையைச் செய்யாமல் இருப்பதற்காக அந்த மாதிரி பொறுப்பைத் தள்ளுவது சரியன்று. செங்கமலதாஸ் செய்வது நாட்டிற்குக் கெடுதல் என்று கண்டும் நான் சும்மா இருந்தால் அது நாட்டிற்குத் துரோகமாகாதா?'

'இனிமேல் ஒருவேளை நாட்டிற்குக் கெடுதல் ஏற்படலாம் என்று நினைத்து இப்பொழுதே நீர் ராஜத்துரோகம் செய்யலாமா?–'

வெங்கன்னா கோபத்துடன் குறுக்கிட்டு, 'என் கடமையை நான் உம்மைக் காட்டிலும் நன்றாக அறிவேன். எனக்குப் பிள்ளைகுட்டி கிடையாது. பதவிவேண்டுமென்ற மோகமும் கிடையாது. நான் இச்சைப் பட்டிருந்தால் எதை வேண்டுமானாலும் சாதித்துக் கொண்டிருக்கலாம், – இன்றும் சாதித்துக் கொள்ளக்கூடும்' என்று ஆத்திரத்துடன் கூறினார்.

'முடியாது, நான் தடுப்பேன். செங்கமலதாஸைக் காப்பாற்ற வேண்டு மென்பது எனக்கு சுல்தான் கொடுத்த உத்தரவு.

என்னை எதிர்த்து உம்மால் தனியாக இந்நாட்டில் ஒன்றும் செய்ய முடியாது – இல்லை – துடித்துப் பிரயோஜனமென்ன? உமது பலத்தை நீரே அறியவில்லையே? செங்கமலதாஸை நீர் தனியாக இந்த சிம்மா சனத்தில் ஏற்றி வைத்திருக்க முடியுமோ? – என் உதவியில்லாமல்? அழகிரி நாயகர் என்ன சாமானியர் என்று நினைத்து விட்டீரோ, சண்டையின்றி உம்மை நாட்டுக்குள் விட்டுவிட?' என்று வெங்கன்னா குத்தலாகச் சொன்னார்.

எக்கோஜி ஆச்சரியத்துடன், 'என்னை இப்படி உதாசீனமாகப்பேச உமக்கு என்ன தைரியம்!' என்று கேட்டார்.

'உதாசீனமில்லை – உண்மை! எக்கோஜி, நான் கூறிய படி தஞ்சைக் கோட்டையின் மீது நாளைக்குப் படையெடுத்து வருகிறீரா, சொல்லும்! நாழிகையாகி விட்டது. நான் போகவேண்டும்.'

'மாட்டேன்!'

'ஏன்?'

'நீர் போகும் வழி எனக்குப் பிடிக்கவில்லை.'

'நீர் ஒரு வழி சொல்லுமே!'

'நான் துரோகியல்ல!'

வெங்கன்னா உதடுகள் துடிக்க 'நான் பிராமணனாயிருந்தாலும் வாள்பிடிக்கத் தெரிந்தவன், எக்கோஜி!' என்று கத்தினார்.

'உண்மையைச் சொன்னால் உமக்கேன் பொத்துக் கொண்டு வருகிறது?'

'எது உண்மையென்று கண்டுவிட்டீர்? நாட்டைக் காப்பது துரோகமா?'

'உமது மன்னனை என்னிடம் காட்டிக் கொடுப்பது? – அதற்கென்ன பெயர்?' என்று எக்கோஜி கேட்டார்.

'நீர் ஹிந்து – நாளைக்குப் பிறர் வந்து நாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொண்டால்?'

'அதெப்படி உமக்குத் தெரியும்?'

'இன்று மராட்டியர் தஞ்சையைக் கைப்பற்றிக் கொள்ள மறுத்தால் நாடு சீர்குலைந்து போவதில் சந்தேகமில்லை.'

எக்கோஜி நல்ல வார்த்தையாக, 'வெங்கன்னா, நீர் ஏன் என்னை இப்படித் தூண்டில்போட்டு இழுத்து சுல்தானுடைய இஷ்டத்திற்கு விரோதமாக நடக்கச் சொல்லுகிறீர்?' என்று கேட்கலானார்.

'எனக்காகவும் அன்று, உமக்காகவும் அன்று!–'

'ஏன், நீர்? – '

'நானா! தஞ்சையை உம்மிடம் ஒப்படைத்து விட்டால் என் கடமை தீர்ந்துவிட்டது'.

'வெங்கன்னா! ஏன் இந்த வெறி உமக்கு? செங்கமலதாசுக்குப் புத்தி சொல்லிப் பாரும். நான் கும்பகோணத்திற்குத் திரும்புகிறேன்'.

வெங்கன்னா உணர்ச்சியுடன், 'இனி ஒன்றும் பயனில்லை. எக்கோஜி! என் மனக்கோட்டை இடிந்து விழுந்துவிட்டது. செங்கமல தாஸை நிகரற்றவனாகச் செய்யவேண்டுமென்று அவனைப் பிறந்தது முதல் தயார் செய்தேன். முடியவில்லை. நான் பட்ட சிரமங்களெல்லாம் வீண்! நாயகர்கள் இனி தலையெடுக்க முடியாது! சுகவாழ்வு அவர்கள் சௌரியத்தையும் புத்தியையும் குலைத்து விட்டது. மராட்டியரே, முன் வந்து கைகொடும். பதினைந்து வருஷங்களாக நான் எதிரிகளிடமிருந்து காத்த இந்த நாட்டைப் பெற்றுக்கொள்ளும். சுல்தான் இனி உமது யஜமானன் அல்ல!' என்று கர்ஜித்தார்.

எக்கோஜி திகிலுடன் 'வெங்கன்னா! –' என்று ஆரம்பித்தார்.

வெங்கன்னா ஆத்திரத்துடன், 'பிடியும், இந்தாரும் ராஜ்யம்! யார் உமக்கு இம்மாதிரி கொடுக்கப் போகிறார்கள்?' என்று எக்கோஜி சொன்னதைக் காதில் போட்டுக் கொள்ளாமல் பேசிக்கொண்டே போனார்.

'நிஜமாவா?'

'உம்முடன் விளையாடவா இந்த நிசியில் இங்கே வந்து பேசிக்

கொண்டிருக்கிறேன்? செங்கமல தாஸை ஒன்றும் செய்வதில்லை யென்று எனக்குச் சபதம் செய்து கொடும். அவனை நான் அயலூருக்கு அனுப்பப் போகிறேன். என் சொத்து முழுமையும் அவனுடையது. அவன் என் உயிர்' என்று சொல்லி வெங்கன்னா திடீரென்று தன் வசமற்றுக் கண்ணீர் விடுத்தார்.

'பிறகு நீர்...?'

'நானா! நான் என்ன செய்யப் போகிறேனோ யார் கண்டார்கள்? என் வாழ்க்கைதான் வீணாகிவிட்டதே! ஆனால் – நல்ல வேளையாக நீர் இருக்கிறீர். தஞ்சாவூரை தகப்பன் போலப் பாதுகாப்பீரா?'என்று வெங்கன்னா உடைந்த குரலுடன் கேட்டார்.

எக்கோஜி கண்ணீருடன், 'செய்கிறேன், வெங்கன்னா!' என்று இரண்டே வார்த்தை சொன்னார்.

வெங்கன்னா திடீரென்று மறுபடியும் தன் வசமற்றுக் கண்ணீர் உதிர்த்துக் கொண்டு, 'நாளைக்குக் காலையில் கோட்டையைத் தாக்கும்! என்ன?' என்று கேட்டார்.

'அதை நான் எப்படிச் செய்வது?'

'செய்யும்! நீர் நன்றாக இருப்பீர்!' என்று சுருக்கமாக சில வார்த்தைகள் சொல்லிவிட்டு வெங்கன்னா வெறி பிடித்தவர் போல வெளியே ஓடினார். எக்கோஜி பிரமித்துப்போய் வெகுநேரம் உட்கார்ந்திருந்தார். பிறகு எழுந்து போய் சேனையைத் தயார் செய்தார்.

மறுநாள் மாராட்டிய சைனியம் வெகு சுலபமாக வெற்றியுடன் தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் நுழைந்தது. அன்று மராட்டியர் வசம் வந்த நாடு மகமதியர் கைக்குள் போகாமல் ஆங்கில ஆதிக்கம் வலுக்கும்வரை சுதந்திரமாக இருந்தது.

வெங்கன்னாவின் எண்ணம் நிறைவேறிற்று.

ஆனால் வெங்கன்னாவோ துரோகி என்று பெயர் வைக்கப்பட்டு கடைசி காலத்தில் யாரும் அறியாத வாழ்வில் ஏங்கி இறந்தார்.

வெங்கன்னா செய்தது துரோகமா?

சரித்திரம் பதில் சொல்லட்டும்.

●